

Vážený pane profesore, vážení pozůstalí, vážení smuteční hosté.

Chvíle, ve které se zde scházíme je pro nás všechny nesmírně těžká a smutná.
Stojím zde, abych spolu s dalšími kolegy a přáteli vyjádřil dík za vše, co jste pro nás učinil.

Rád bych Vám pane profesore poděkoval jménem Českého vysokého učení technického a Fakulty jaderné a fyzikálně inženýrské – Vašich alma mater.

Rád bych Vám poděkoval jménem všech kolegů a studentů, kteří Vás znali jako výborného a vlídného pedagoga, organizátora a skvělého vědce, za všechnu energii, kterou jste věnoval přednáškám, práci se studenty i spolupráci s námi – vědeckými pracovníky.

Byl jste pro nás vždy rovněž vzorem diplomata české vědy obdařeného schopností nalézání a dosahování konsensu v komunitě částicové a jaderné fyziky při tvorbě české účasti v laboratoři CERN i při následném budování přední výspy světové vědy – urychlovače LHC a detektorů na něm umístěných. Váš cit pro klidné řešení problémů a rovnováhu pro mne bude vždy vzorem.

Chvíle, ve které jste nás opustil je okamžikem, kdy výsledky vašeho dlouholetého snažení v oblasti základních otázek týkajících se podstaty hmoty začínají nést své ovoce. Každým dnem provozu urychlovače LHC a jeho experimentů se blíží okamžik odhalení pravd, po kterých jste – stejně jako my všichni - po dlouhá léta toužil. Bez dlouhých let Vaší práce vložených do tohoto snažení bychom rozhodně nestáli tam, kde stojíme – tedy uprostřed týmů, které se na těchto objevech budou podílet. I za to Vám hluboce děkujeme!

Dovolte abych se rozloučil několika slovy východní moudrosti:

Mudrc neumírá,
jen tiše odchází na Horu poznání
s Měsícem zpovzdálí se dívá
jak vlny řekou uhání,
a jeho setba prospívá.

Děkujeme!